

bigheb ikke var trukken tilstrækkelig skarpt. Denne Mangel ved Lovforslaget troer jeg nu at være afhjælpet. Tillige har jeg foreslået, at Controllen med Styrelsen af Kjøbstædernes Anliggender, forsaavidt den føres af Kommunen selv, altsaa navnlig Revisionen og Decisionen af Regnskaberne, henlægges alene til de af Byens Beboere umiddelbart valgte Medlemmer af Byraadet. Jeg har derhos troet, at det vilde være heldigt, at der aabnes Udgang for de Kjøbstadcommuner, som maatte føle Trang dertil, til ved Siden af Borgmesteren som Formand at sætte middelbart valgte Mænd, borgerlige Raadmænd, som skulle deeltage i Udøvelsen af hans Myndighed. Forsaavidt man altsaa i Kjøbstadcommunerne, navnlig i de større, skulde ønske paa denne Maade at bringe en Deel af den udøvende Myndighed over til Mænd, valgte af Kommunen, troer jeg imidlertid, at det vilde være nødvendigt ogsaa at give disse Mænd Deel i selve Beslutningernes Tagelse. I modsat Fald troer jeg, at disse Hver for Fremtiden kun vilde blive, hvad de vistnok for en stor Deel hidtil have været, nemlig communale Presseposter uden nogen virkelig Betydning. En anden og væsentligere Endring, som jeg allerede nu skal paavise i Lovudkastet, bestaaer deri, at jeg har søgt at bringe Ligningen i Kjøbstæderne nærmere i Overensstemmelse med de Regler, som ere gjorte gjældende for Kjøbenhavn ved Loven af 19de Februar 1861, saaledes navnlig, at Lignings- og Overligningscommissionen tilnærmelsesviis dannes paa samme Maade. Jeg troer, at der herved vil opnaaes, deels at Kjøbstædernes Beboere vilde blive fritagne for de hyppige og i mine Tanker overflødige Valg, deels at selve Organet for den communale Bestyrelse fritages for at være Overligningscommission, Noget, som i mine Tanker kun vil staa dens Ansæelse og undertiden vil kunne have en uheldig Indflydelse paa selve Sammensætningen af den communale Bestyrelse. Endnu skal jeg kun bemærke, at der i dette Lovudkast er udeladt Bestemmelserne om, at Havnene skulle overgaae til den communale Forfarg. Jeg er nu ligesom tidligere villig til at lade Havnene gaae ind under Communalbestyrelserne, under

hvilke de som bekendt ikke tidligere have hørt, naar der gives tilstrækkelige Garantier for, at de almene Interesser ikke komme til at lide derved. Det Minimum af saadanne Garantier, hvorpaa jeg vilde kunne gaae ind, var givet i Lovforslaget, saaledes som det blev affattet af Folkethinget, men saavel under Forslagets første Behandling i dette Thing som ved den omhyggelige Drøftelse, det blev gjort til Gjenstand for i et snevrere Udvalg af særligt med disse Forhold fortrolige Medlemmer af dette Thing, bleve de af Folkethinget opstillede Bestemmelser om Garantierne for de almene Interesser fundne at være uantagelige. Jeg har derfor troet, at det vilde være heldigere — idetmindste foreløbigt — at lade dette Disjunctpunkt ude af Lovudkastet.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovudkast vilde blive omdeelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Indenrigsministeren foreslægger: Udcast til Lov om Afgivelse af Gruns m. m. til Jernbaners Vedligeholdelse.

Indenrigsministeren: Til Jernbaners løbende Vedligeholdelse saavel som til Udbebring af saadanne Bestadigelser af Jernbaner, som af og til kunne indtræde, udfordres meget betydelige Quantiteter af Gruns, Jord og andet Materiale. Tilvebringelsen af dette Vedligeholdelsesmateriale er idetmindste ligesaa vanskelig for Jernbanernes Vedkommende som for Veienes, men, medens Jernbanerne nu have en langt større Betydning for Samfærdslen end Veiene, have de ikke for Tiden nogen Ret til at skaffe sig Materiale paa den Maade, paa hvilken Veimaterialet tilveiebringes. Nu da Staten har anlagt saa betydelige Strækninger af Jernbaner og endogsaa selv driver dem, forekommer det mig, at det vilde være besynderligt ikke at give Jernbanerne den samme lette Udgang til Tilveiebringelsen af det nødvendige Vedligeholdelsesmateriale, som ikke alene Hovedlandveiene og Landveiene hidtil have haft, men som endogsaa har været til-